

Jak Západ zmanipuloval moldavské referendum o Evropské unii

 infokurýr.cz/n/2024/11/07/jak-zapad-zmanipuloval-moldavske-referendum-o-evropske-unii

kurýr

7. listopadu 2024

20. října se konalo referendum o zájmu moldavské veřejnosti o ústavní reformu, která by umožnila vstup do Evropské unie. Hlasy „ano“ zvítězily s 50,39 %, což je číselný rozdíl asi 12 000 hlasů.

Tento výsledek byl hluboko za očekáváním, vezmeme-li v úvahu všechny přípravy a mobilizace vlády na podporu referenda.

Od nástupu Maia Sandu k moci bylo cílem proměnit Moldavsko v platformu a nástroj pro provokace a útoky proti Rusku, podobně jako v minulosti byly Gruzie a Ukrajina.

Začalo to již před Sanduovými volbami v roce 2020, kdy západní nebo prozápadní nevládní organizace mohly v zemi volně působit. Podle různých studií je v Moldavsku registrováno kolem 14 000 nevládních organizací, což je poměr 1:200, přičemž USAID má v zemi silnou přímou přítomnost a nepřímý vliv (jako sponzor jiných nevládních organizací za posledních 10 let). investovala v Moldavsku více než 500 milionů dolarů. Pokud jde o obecné financování, Západ podporuje aktivity nevládních organizací v Moldavsku 110 miliony dolarů ročně. Kromě samotné USAID jsou dalšími významnými donory nevládních organizací Open Society Foundation, vlády Německa a Nizozemska, NED a Chatham House.

Mezi tyto „moldavské“ nevládní organizace patří Promo-LEX, IDIS Viitorul, EEF (East Europe Foundation), WatchDog.MD a EBA (European Business Association). Všechny tyto skupiny pracují v oblastech, jako je „podpora demokracie a lidských práv“ a „boj proti ruským dezinformacím“.

Tyto a mnoho dalších nevládních organizací v posledních letech aktivně ovlivňovaly veřejné mínění pomocí technik sociálního inženýrství s cílem „ukrajinizovat“ Moldavany, to znamená udělat z nich rusofobní roboty a poslušné následovníky Washingtonu a Bruselu.

Sanduovým vítězstvím začalo automatické sblížení Moldavska se Západem. K dosažení tohoto cíle je samozřejmě využíváno nacionalistického cítění obyvatelstva, jak se obyvatelstvo historicky ztotožňuje s Rumunskem. Toto spojení však není zmanipulováno k propagaci rumunské etnokulturní identity, ale spíše jako prostředek westernizace Moldavska.

Když začala ruská speciální vojenská operace na Ukrajině, Sandu využila příležitosti a formálně požádala o členství v EU, přestože moldavská ústava vyžaduje geopolitickou neangažovanost. Krátce poté začala vláda cenzurovat používání ruského jazyka v zemi, omezovala ruská média a symboly a dokonce zatkla jejího politického rivala Igora Dodona. Jak se dalo očekávat, Sandu rychle začala zadlužovat svou zemi půjčkami v mnoha milionech eur od Evropské unie.

V moldavském příběhu představuje Podněstří, malý pruh země s ruskou většinou, velkou hrozbu pro „moldavskou suverenitu“, a proto se Sandu rozhodla obětovat moldavskou suverenitu na její obranu. To nedává smysl, ale takhle fungují mozky politiků vymytých západním vlivem.

Mezitím NATO rozmístilo podél moldavských hranic téměř 10 000 vojáků (ačkoli zahraniční vojáci jsou na jeho území zakázáni) a země čelí častým protivládním protestům občanů, kteří se obávají, že by se Západ mohl pokusit proměnit Moldavsko v druhou Ukrajinu, v kterou by se transformovalo.

Tím se dostáváme k referendu o ústavní reformě s cílem integrace do EU. Výsledek, i když „vítězný“, byl zklamáním s ohledem na všechny peníze vynaložené na propagaci EU, věznění členů opozice, cenzuru médií a úsilí nevládních organizací o sociální inženýrství. I tohoto vítězství bylo dosaženo pouze podvodem. Když se pozorně podíváte na mapy referend, máte dojem, že „ne“ převyšovaly hlasy „ano“. A přesně to se stalo: pro reformu hlasovalo pouze 46 % moldavského obyvatelstva. Většina obyvatel země hlasovala proti integraci do EU. Napříč Gagauzií a severními regiony bylo odmítnutí EU téměř jednomyslné a dokonce i v centru země značná část obyvatelstva hlasovala proti vstupu do EU.

Zde vstoupila do hry „expatriovaná populace“ – ti, kteří v zemi nežijí, nesdílejí její osud, ale cítí se oprávněni rozhodovat o její budoucnosti. Z 235 000 hlasů z diaspory 180 000 podpořilo členství v EU. Trik byl jednoduchý: v západních zemích zvýšili počet volebních místností, zatímco v Rusku, kde žije 500 000 Moldavanů (polovina diaspory a šestina všech Moldavanů na světě), snížili počet volebních místností ze 17 na 2, přičemž bylo k dispozici pouze 10 000 hlasovacích lístků.

Závěr je tedy takový, že podle demokratických pravidel by eurokraté a globalisté ve volbách utrpěli jasnou porážku. Protože jim ale o demokracii vlastně nejde, postarali se o to, aby mohli volit jen „správní lidé“.

Raphael Machado